

РЕШЕНИЕ

№ 42606

гр. София, 18.12.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 76 състав, в
публично заседание на 03.12.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пламен Панайотов

при участието на секретаря Снежана Тодорова, като разгледа дело номер **9991** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145–178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 40, ал. 1 от Закона за достъп до обществена информация (ЗДОИ). Образувано е по жалба вх. № Ж-171 / 17.09.2025 г. от "Еко Партньорс България" АД против Решение № ЗД- 135 / 03.09.2025 г. на главния секретар на МОСВ. По делото е изисквана и приложена административната преписка . В представената административна преписка е приложено Решение № ЗД- 135 / 03.09.2025 г. на главния секретар на МОСВ с което е предоставен пълен достъп до заявената и налична обществена информация по заявление вх. № ЗДОИД-36 / 01.08.2025 г. за достъп до обществена информация. В жалбата се твърди, че действително не е представен достъп до поисканата информация по т.2,т.3,т.4,т.5,т.6,т.7-11 от заявлението. Жалбоподателят моли оспореният отказ да бъде отменен като незаконосъобразен, тъй като макар формално да се предоставя исканата информация, по същество това не е така. Твърди , че представлява благоприятен за оспорвания акт, а липсата на достъп до търсената информация по същество обективира мълчалив отказ за предоставяне на исканата информация. Същият се мотивира, че представлява обществена такава по дефиницията на чл.2, ал.1 ЗДОИ като за ответника е възникнало задължение за произнасяне по заявлението, съответно, ако той не е искал предоставянето ѝ, е следвало на основание чл.38 ЗДОИ да постанови писмен мотивиран отказ за това.

За основателността на заявлението е посочена нормата на чл.15, ал.1, т.2 ЗДОИ вр. § 1, т.3 ДР ЗДОИ. В съдебно заседание изложеното в жалбата и направеното с нея искане се поддържат от жалбоподателя, който претендира и присъждането на направените по производството разноски за внесена държавна такса и юрисконсултско възнаграждение. Ответникът по оспорването, редовно

и своевременно призован, се представлява в съдебно заседание ю.к. П.. В становище си мотивира доводи за недопустимост на жалбата, тъй като исканата от заявителя информация му е предоставена. В условията на евентуалност са мотивирани доводи за неоснователност на оспорването. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прокурор от Софийска градска прокуратура, редовно призована, не взема участие в производството по

делото и не изразява становище по законосъобразността на оспорения акт. Съдът, като се запозна с изложеното в жалбата, становището на ответника и доказателствата по делото, намира за установено следното от фактическа и правна страна: Производството е започнало по постъпило в Министерство на околната среда и водите (МОСВ) заявление вх. № ЗДОИД-36 / 01.08.2025 г. за достъп до обществена информация от г-жа А. С., в качеството ѝ на представител на "Еко Партньорс България" АД. Със заявлението се иска предоставянето на следната информация: "1. Копие/я от заповед/и за създаване на комисия за разглеждане на одитните доклади на организациите по оползотворяване на отпадъци от опаковки за дейността

им през 2024 г. 2. Копие/я от писма, заповеди или други документи/актове, с които МОСВ е възложило извършването на проверки от страна на териториалните поделения на РИОСВ в страната, на организации по оползотворяване и/или техни подизпълнители, във връзка с данните в одитните доклади по т. 1. 3. Копие/я от писма, заповеди или други документи/актове, с които МОСВ е възложило извършването на проверки от страна на териториалните поделения на РИОСВ в страната, на организации по оползотворяване и/или техни подизпълнители, различни от проверките по т. 2. 4. Копия от доклади, протоколи или други актове/документи относно резултатите от извършените проверки по т. 2. 5.

Наименование на фирмите - подизпълнители на организациите (доставчици на материали, рециклатори, в т.ч. бетонови центрове и др.), на които са извършени проверки от страна на МОСВ/РИОСВ - по отношение на рециклирането на отпадъци от стъклени опаковки за 2024 г. Моля информацията да ни бъде предоставена под формата на справка, като се посочат предприятията -подизпълнители за всяка от организациите по оползотворяване поотделно, както и качеството на всяко едно от предприятията (доставчик на материали, рециклатор - стъкларски завод, рециклатор - бетонов център, рециклатор - друго). 6. Вид на извършените проверки по т. 2 и 3 (по документи и/или на място) - за всяко от предприятията по т. 5 поотделно. 7.

В процеса на проверките по т. 2 и 3, МОСВ определило ли е предварително източниците на данни (напр. Н., справки от проверяваните лица, договорни условия и др.), които РИОСВ следва да събере, анализира и съпостави за целите на проверката? 8. В процеса на проверките по т. 2 и 3, МОСВ определило ли е предварително вида на данните (напр. посочване на конкретен вид на справки/отчетите от Н., форма и съдържание на справки от проверяваните лица, вид и характер на релевантните договорни- условия и др.), които РИОСВ следва да събере, анализира и съпостави за целите на проверката? 9. В случай че отговорите по т. 7 и 8 са положителни, моля да ни предоставите копие от документа, с който са определени източниците и видът на информацията за събиране, анализ и проверка. 10. В случай че отговорите по т. 7 и 8 са отрицателни, на какъв принцип и по какви критерии са определени различните данни и информация, които са събирани и проверявани при различните подизпълнители/организации? 11. Източниците и видът на събраните, анализирани и съпоставени данни при извършване на проверките по т. 2 и 3 идентични ли са за всички проверявани предприятия/организации по оползотворяване? 3. е направил искане информацията да бъде предоставена под формата на писмена справка на технически носител или по електронен път чрез ССЕМ.

По това заявление е постановено Решение № ЗД- 135 / 03.09.2025 г. на главния секретар на МОСВ с което е предоставен пълен достъп до заявената и налична обществена информация. В

изпълнение на чл. 31, ал. 2 от ЗДОИ, предвид обстоятелството, че поисканата информация се отнася до трети лица, с писмо изх. № ЗДОИД-36-4 / 13.08.2025 г. адм. орган е изискал от тях да заявят изрично своето съгласие, респ. несъгласие за предоставяне на информацията. На основание чл. 31, ал. 1, във връзка с ал. 2 от ЗДОИ, срокът за произнасяне по заявлението е удължен с 14 дни, за което заявителят е уведомен с писмо изх. № ЗДОИД-5 / 13.08.2025 г. С писма вх. № ЗДОИД-36-6 / 20.08.2025 г., вх. № ЗДОИД-36-7 / 21.08.2025- г. и вх. № ЗДОИО- 36-8 / 25.08.2025 г. лицата по чл. 31, ал. 1 от ЗДОИ са предоставили становище по заявлението, като са изразили изрично несъгласие за предоставяне на исканата информация с доводи, че същата представлява търговска тайна. С оглед датата на постановяване на решението и датата на подаване на жалбата съдът приема, че оспорването е реализирано в преклузивния 14-дневен срок, срещу подлежащ на оспорване пред съд индивидуален административен акт и от лице, което е активно легитимирано да го оспори.

Както се посочи по-горе жалбоподателят е поискал предоставяне по реда на ЗДОИ на конкретна информация . Търсената със заявлението информация представлява обществена такава по дефиницията на чл.2, ал.1 ЗДОИ - всяка информация, свързана с обществения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти. Конкретно посочената в заявлението информация има характера на служебна обществена информация – информацията, която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и на техните администрации /чл.11 ЗДОИ/. Съгласно чл.13 ЗДОИ достъпът до служебна обществена информация е свободен като може да бъде ограничен, когато тя е 1. свързана с оперативната подготовка на актовете на органите и няма самостоятелно значение (мнения и препоръки, изготвени от или за органа, становища и консултации); 2. съдържа мнения и позиции във връзка с настоящи или предстоящи преговори, водени от органа или от негово име, както и сведения, свързани с тях, и е подготвена от администрациите на съответните органи. Това ограничение според ал.3 обаче, не може да се прилага след изтичане на две години от създаването на такава информация, като при наличие на надделяващ обществен интерес достъпът до служебна обществена информация не може да се ограничава независимо дали са изтекли две години от създаването ѝ – ал.4.

Следователно в случая оспорващият е поискал достъп до обществена информация и заявлението му е допустимо, същото е адресирано до компетентен административен орган като не е налице хипотезата по чл.32 ЗДОИ, тъй като се касае до МОСВ при упражняване на правомощията му в посочения в заявлението период. При служебно извършения от съда преглед на информацията, съдържаща се в решението се установи, че по поисканата информация са представени отговори и предоставена частична информация без да е налице произнасяне по целия предмет на искането, в каквато насока са твърденията на жалбоподателя. В мотивната част на оспореното решение е съобразил разпоредбата на чл. 31, ал. 4 от ЗДОИ и предвид изричния отказ на третите лица информацията е предоставена в обем и по начин, който да не засяга интересите им.

Приел е, че е налице пречка на заявителя да бъде предоставен достъп до исканата информация под формата на предоставяне на документи, съдържащи данни, касаещи трети лица, които в рамките на предоставените от закона права по смисъла на чл.37, ал.1, т.2, пр.1, вр. чл.31, ал.4, вр. ал.1 ЗДОИ са депозирали изричното си несъгласие административният орган да предостави исканата информация. Прието е, че административният орган е в обективна невъзможност да предостави исканата информация, касаеща трети лица, тъй като обработването под формата на предоставяне на въпросните данни би било незаконосъобразно предвид изричната норма на чл.6, §1 от Регламент (ЕС) 2016-679 на ЕП и Съвета от 27.04.2016 г. относно защитата на физическите

лица във връзка с обработването на лични данни.

Правото да се търси и получава информация е изрично разписано в чл.41, ал.1 от Конституцията на Република България. Общественият интерес, свързан с правото на достъп до обществена информация, както и с повторното използване на информацията от обществените сектори са уредени в ЗДОИ. Съгласно разпоредбата на чл.2, ал.1 ЗДОИ обществена е информацията, която е свързана с обществения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закон субекти. Тази информация може да се съдържа в документи или други материални носители, създавани, получавани или съхранявани от задължените по ЗДОИ субекти. Следователно обществена информация съставляват всички данни относно обществения живот, съдържащи се в документи и други материални носители на данни, създавани, получавани или съхранявани от задължения субект. Действително в закона липсва легално определение на понятието обществен живот, но с оглед целта на закона следва да се възприеме, че това е всяка информация, която е свързана с живота на обществото като група хора. За да е обществена информацията по смисъла на чл.2, ал.1 от ЗДОИ, следва да са налице двете кумулативни изисквания - да е свързана с обществения живот в страната и да дава възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти. По силата на чл. 38 от ЗДОИ административният орган е задължен в решението си за отказ за предоставяне на обществена информация да посочи правното и фактическо основание за отказ по този закон, при наличие на изпълнена процедура по глава Трета от закона (чл. 24 и сл.). Нарушаването на така установената в закона форма и съдържание на произнасянето на задължения по закона субект по отправено до него искане за достъп до обществена информация представлява нарушение по чл. 146, т. 2 от АПК.

В настоящия случай, в оспорения административен акт е посочена разпоредбата на чл. 13, ал. 2 , т.1 от ЗДОИ . В мотивната част на оспореното решение липсват мотиви за наличието или липсата на надделяващ обществен интерес, съгласно установената в чл. 13, ал. 4 от ЗДОИ забрана за ограничаване на правото на достъп до служебна обществена информация при наличието на надделяващ обществен интерес. Липсата на изложени мотиви в изтъкнатата насока възпрепятства упражняването на съдебен контрол за законосъобразност на оспореното решение по отношение на забрана по чл. 13, ал. 4 от ЗДОИ. Това нарушение по същността си представлява самостоятелно основание за отмяна на оспорения отказ, тъй като от една страна ограничава правото на защита на неговия адресат, а от друга възпрепятства осъществяването на съдебния контрол за законосъобразност. Целта на ЗДОИ и законово регламентиранияте гаранции за осъществяване на правото на достъп до обществена информация, е да се даде възможност на гражданите и организациите да се запознаят със съществуващата информация, която вече е създадена, обработена и се съхранява в административните органи. Следователно правото на достъп по реда на ЗДОИ е ограничено единствено до съществуваща и налична обществена информация.

В представената административна преписка липсват данни от страна на административния орган да е извършена преценка за наличието или липсата на надделяващ обществен интерес. Разпоредбата на чл. 13, ал.4 от ЗДОИ постановява, че достъпът до служебна обществена информация не може да бъде ограничаван при наличие на надделяващ обществен интерес. Наличието на надделяващият обществен интерес е дефинирано в §1, т.6 от Допълнителните разпоредби на ЗДОИ – когато чрез исканата информация се цели разкриване на корупция и на злоупотреба с власт, повишаване на прозрачността и отчетността на субектите по чл. 3 ЗДОИ. В настоящия казус, следва да се приеме, че тъй като чрез исканата информация заявителят може да си състави мнение относно дейността на МОСВ, в случая е налице надделяващ обществен

интерес, който дерогира ограничението на достъпа. Ответникът е следвало да предостави на жалбоподателя търсена от него информация в пълен обем , а не частично. Като не е сторил това ответникът е постановил формално благоприятен за оспорващия акт, но по същество обективиращ отказ за предоставяне на търсената информация в пълен обем, без да е посочил основанията, на което се прави този отказ – правно и фактическо.

Това обуславя допустимост на жалбата, обратно на твърденията, изложени в становището на пълномощника на ответника. Посоченото е достатъчно основание да се приеме оспорения отказ за незаконосъобразен – постановен при допуснато нарушение на изискването за форма, което е съществено тъй като препятства упражняването на контрол за законосъобразност върху оспорения акт – съдът не може да предполага мотивите на административния орган, нито да допълва изводите му по приложението на закона. По изложените съображения съдът намери жалбата за основателна и оспореният отказ като незаконосъобразен следва да бъде отменен. Основателна при този изход на спора е претенцията на оспорващия за присъждане на направените по производството разноски . Такива са доказани в общ размер на 250 лева за внесена държавна такса по оспорването и юрисконсултско възнаграждение в размер на 200 лева на основание чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2, чл.173, ал.2, чл.174 и чл.143, ал.1 АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 76-ти състав РЕШИ: ОТМЕНЯ по жалбата на "Еко Партньрс България" АД със седалище [населено място] № ЗД- 135 / 03.09.2025 г. на Главния секретар на МОСВ. ИЗПРАЩА преписката на ответника за допълнително произнасяне по подаденото от „Еко Партньрс България” АД заявление вх. № ЗДОИД-36 / 01.08.2025 г. за достъп до обществена информация в съответствие с дадените в мотивите на решението указания по тълкуването и прилагането на закона, в 14-дневен срок от съобщаване на решението. ОСЪЖДА Министерството на околната среда и водите да заплати на „Еко Партньрс България” АД сумата в размер на 50 /петдесет/ лева за държавна такса и 200 лева за юрисконсултско възнаграждение , представляващи разноски по производството. Решението е окончателно и не подлежи на обжалване, съгласно чл.40, ал.3 ЗДОИ. Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.137 АПК. СЪДИЯ